

Ülevaade Euroopa Liidu eelarvest

**Millele raha kulutatakse?
Kust ELi raha tuleb?
Kuidas eelarve üle otsustatakse?
Kuidas raha kulutatakse ja kuidas seda kontrollitakse?
Kuidas antakse aru raha kasutamisest?**

Millele raha kulutatakse?

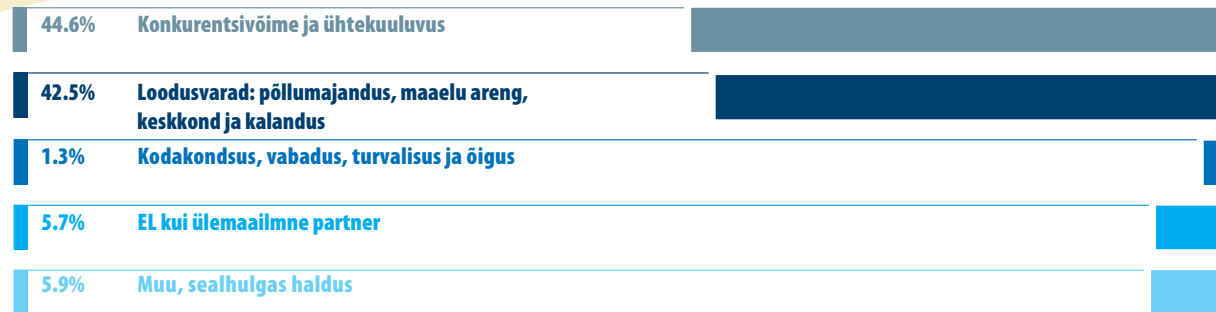
Liikmesriigid annavad igal aastal oma varadest umbes 1%, mis vastab ligikaudu 244 eurole ühe inimese kohta, ELi eelarvesse. Seda kasutatakse meie kõigi igapäeva elu parandamiseks. Üliõpilastele võib see tähendada õppimisvõimalust välismaal, väikeettevõtjatele kergemat pääsu suurele turule ja õiglast ärikeskkonda, teadlastele võimalust rakendada oma ideid ning töötajatele uusi koolitusvõimalusi.

Kõigile meist on mingil moel kasu ELi eelarvest rahastatud meetmetest – olgu selle väljenduseks puhtad rannad, ohutud toiduained, paremad teed või põhiõiguste kaitse.

ELi eelarvest toetatavad meetmed ja projektid peegeldavad tema prioriteete. Prioriteetid on omakorda rühmitatud kululiikideks (ehk „rubriikideks”) ja kolmekümne üheks poliitikavaldkonnaks.

ELi eelarvest rahastatakse selliste poliitikavaldkondade meetmeid ja projekte, milles liikmesriigid on otsustanud tegutseda ühiselt. Ühiste jõududega on nendes valdkondades võimalik saavutada paremaid tulemusi ja vähendada kulusid.

Samal ajal on muid valdkondi, kus liikmesriigid ei tegutseda liidu tasandil ühiselt. Näiteks sotsiaalkindlustust, pensioneid, tervishoidu ja haridussüsteemi rahastab riik või piirkondlikud või kohalikud omavalitsused. **Subsidiaarsuse põhimõte** tagab, et EL võtab meetmeid ainult niisuguses ulatuses ja siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, ent kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada ELi tasandil.

% ELi kuludest (2007–2013)

Majanduskasv ja töökohad

ELi liikmesriigid on otsustanud suunata ajavahemikul 2007–2013 olulise osa oma ühistest pingutustest ja liidu eelarvest **majanduskasvu** suurendamisele ja uute **töökohtade** loomisele. Jätkusuutlikust kasvust on saanud üks liidu põhilisi prioriteete. ELi majandus peab muutuma konkurentsivõimelisemaks ning tuleb aidata vaesematel piirkondadel teistele järele jõuda.

Konkurentsivõimelisem majandus nõuab rohkem investeringuid teadusesse ja haridusse, transpordi- ja energiavõrkude laiendamist ning paremaid töötingimusi. Seda on vaja näiteks selleks, et laboris sündinud idee jõuaks väikeettevõtjani ja sealt edasi kogu ELi turule, ilma et seejuures unustataks tarbijate õiguste kaitset.

Ideede rahastamine annab seega tööd teadlastele, ettevõtjatele ja turustajatele ning kaitseb samal ajal tarbijat.

Pikaajalise kasvu saavutamise sõltub samuti ELi kasvupotentsiaali ärakasutamisest ja selle suurendamisest. Selle **ühtekuuluvusele** suunatud prioriteedi eesmärk on aidata eriti ebasoodsas olukorras olevatel piirkondadel teha ümberkorraldusi oma majanduses, et tulla toime ülemaailmse konkurentsiga. Uuendustegevus ja teadmispõhine majandus loovad nendes piirkondades majanduskasvuks enneolematud võimalused.

Ühtekuuluvuse tagamiseks keskendub liit **infrastruktuuride** arendamisele ja nimetatud piirkondade abistamisele **tööjõu** koolitamisel ning uusimate tootmistehnoloogiate ülevõtmisel. ELi eelarvest toetatakse ka piirkondade ja liikmesriikide vahelist **koostööd** majandus- ja sotsiaalküsimustes. ELi meetmed hõlmavad sageli kogemuste ja oskusteabe vahetust, millest on iseäranis kasu vähem jõukatele piirkondadele.

Liidu loodusvarad

Tänu liikmesriikide geograafilise ulatusele ja mitmekesisele kliimale kasvab ELis suur valik tarbijale taskukohaseid põllumajandustooteid. Liidu töö selles valdkonnas keskendub kahele põhieesmärgile. Esiteks peab tootmine vastama tarbija vajadustele ning põllumajandussaadused **rangetele ohutus- ja kvaliteedinõuetele**. Teiseks peavad põllumajandustootjad suutma tootmist vastavalt nõudlusele planeerida ja kohandada ning järgima seejuures keskkonna- ja loomade heaolu alaseid õigusakte.

Lisaks peab liidu loodusvarade edukas majandamine ja kaitse otseselt hõlmama meetmeid **keskkonna** kaitseks, **maapiirkondade majanduse** üm-

berkorraldamiseks ja mitmekesistamiseks ning **säästliku kalapüügi** edendamiseks. Loomahaigused, naftareostus ja õhusaaste ei tunne teatavasti riigipiire. Selliste ohtude vastu tuleb võidelda ulatuslike meetmetega, mitmel rindel ja piiriülevalt.

Põhivabadused, turvalisus ja õigus

Terrorismi, organiseeritud kuritegevuse ja ebaseadusliku sisserände vastane võitlus on samuti palju tulemuslikum, kui ELi liikmesriigid vahetavad omavahel teavet ning tegutsevad üheskoos. EL püüdleb selle poole, et paraneks liitu sisenevate rändevooegade haldamine, tekiks ulatuslik koostöö kriminaal- ja kohtuasjades

ning sünniks turvaline ühiskond, mis rajaneb õigusriigi põhimõtetel.

Eurooplaseks olemine: arutelu, dialoog ja kultuur

ELis elab ligikaudu 500 miljonit inimest, kes räägivad paljusid keeli ja on erineva kultuuritaustaga. See kultuuriline mitmekesisus, mis tugineb ühistele väärtustele, kujutab endast Euroopa Liidu kõige suuremat vara. ELi eelarve kaitseb ja toetab **kultuuripärandit** ning selle rikkust, ergutades samal ajal kodanikke **aktiivselt osalema** ühiskondlikus arutelus. Eelarvest kaitstakse ka **rahva tervist** ja **tarbijate huve**.

Tänu 1987. aastal loodud Erasmuse programmile on 2 miljonil Euroopa üliõpilasel olnud võimalus omandada osa oma kõrgharidusest teises ELi liikmesriigis.

Tais tagas humanitaarabi peadirektooraat (ECHO) üle 70 000 Birmast/Myanmarist pärit pagulasele esmase toiduabi ja sanitaarinfrastruktuuri.

EL rahvusvahelise partnerina

ELi vahendeid ei kasutata üksnes liidu piires. Paljud riigid saavad loodusõnnetuse korral ELi eelarvest **kii-reloomulist hädaabi**. Teistele antakse **pikaajalist abi** jõukuse, stabiilsuse ja julgeoleku toetamiseks.

Halduskulud

Selle hulka kuuluvad kulutused kõigi ELi institutsioonide, sealhulgas Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjoni, Euroopa Kohtu ja Euroopa Kontrollikoja personalile ning hoonetele.

Lisaks ELi pikaajalisele abile toetatakse 77 Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riiki ELi eelarve välisest **Euroopa Arengufondist** (EAF). Kümnendast EAFist (2008–2013) on ette nähtud 22,7 miljardit eurot. EAFi abi AKV riikidele hõlmab üldist ja valdkonnapõhist eelarvetoetust, transporti, infrastruktuure, demokraatlikku valitsemistava, põllumajandust ja maaelu arengut, tervishoidu ning haridust.

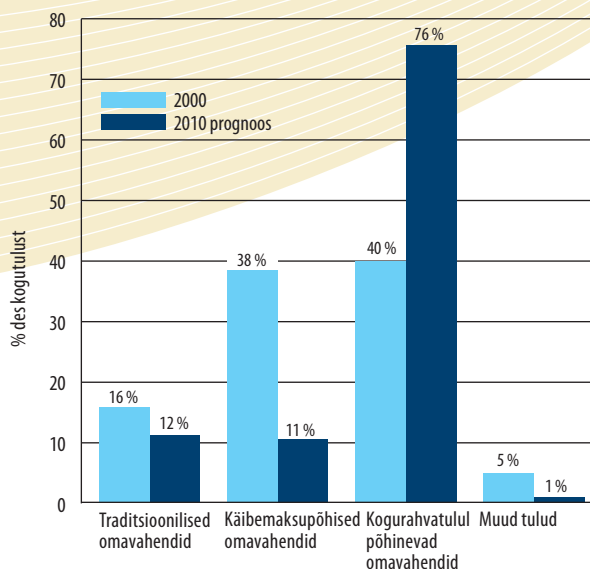
Bangladeshi tabanud tsükloni Sidr tõttu jäid koduta sadajad tuhanded inimesed. EL eraldas kokku 6,5 miljonit eurot, et katta elanikkonna põhivajadused vee, toidu ja peavarju osas.

Kust ELi raha tuleb?

Kulude katmiseks on Euroopa Liidul nn omavahendid, mis kuuluvad õiguslikult talle. Liikmesriigid koguvad neid vahendeid liidu nimel ja kannavad need üle tema eelarvesse.

Omavahendeid on kolme liiki (alljärgnevad arvud pärinevad 2010. aasta tulude prognoosist ja on näitlikud).

Kust ELi raha tuleb?

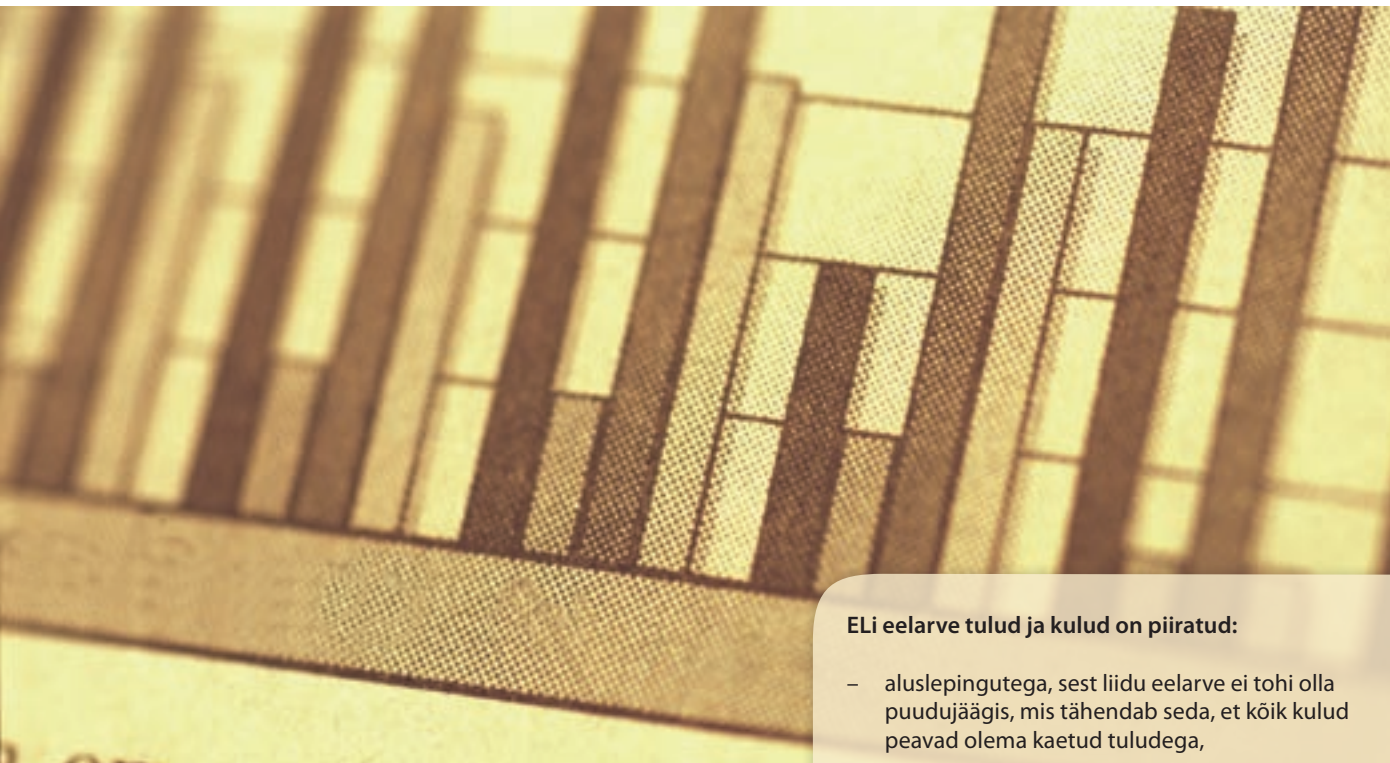
ELi eelarve omavahendid

- **Traditsioonilised omavahendid** – need koosnevad põhiliselt välisriikidest imporditavate toodetelt tasutavatest maksudest. Traditsioonilised omavahendid toovad sisse ligikaudu 12% kogutulust.
- **Käibemaksul põhinevad omavahendid** – ühtne protsendimäär, mida kohaldatakse iga liikmesriigi ühtlustatud käibemaksutulu suhtes. Käibemaksu omavahendid moodustavad 11% kogutulust.
- **Kogurahvatulul põhinevad omavahendid** – ühtne protsendimäär, mida kohaldatakse iga liikmesriigi kogurahvatulu suhtes. Kuigi tegu on tasakaalustamisvahendiga, kujutab see endast tänapäeval suurimat tuluallikat, moodustades umbes 76% kogutulust.

Eelarvesse laekub ka muid tulusid, näiteks maksudena ELi institutsioonide töötajate palkadelt, kolmandate riikide osamaksuna teatavates ELi programmides osalemise eest ning konkurentsieskirju või muid õigusakte rikkunud ettevõtetele määratud trahvidena. Need mitmesugused tulud küündivad umbes 1%ni eelarvest.

ELi prognoositav kogutulu 2010. aastal ulatub 122,9 miljardi euroni.

Eelarvesse laekuvad tulud on enam-vähem võrdelised liikmesriigi jõukusega. Saksamaa, Madalmaade, Austria, Rootsi ja Ühendkuningriigi osamaksete puhul on siiski tehtud teatavaid soodustusi ehk „korrektsioone”, et vähendada nende liiga suureks peetavaid netomakseid eelarvesse.

Eelarvevahendite eraldamisel liikmesriikidele või kolmandatele riikidele lähtutakse seevastu liidu tasandil kindlaks määratud prioriteetidest. Kuigi ELi eelarvest toetatakse kõiki liikmesriike, antakse vaesematele liikmesriikidele rikkamatega võrreldes rohkem. Selle põhjuseks on eriti ühtekuuluvuspoliitikaga seotud solidaarsuspõhimõte, millel ELi programmid rajanevad.

ELi eelarve tulud ja kulud on piiratud:

- aluslepingutega, sest liidu eelarve ei tohi olla puudujäägis, mis tähendab seda, et kõik kulud peavad olema kaetud tuludega,
- kulupiirangutega, mis lepitakse kokku liikmesriikide valitsuste ja parlamentide vahel ning mida nimetatakse „**omavahendite ülemmääraks**”. Praegu on ELi eelarvest tehtavate maksete piirmääraks kehtestatud 1,24% liidu kogurahvatulust. See vastab ligikaudu 293 eurole ühe ELi kodaniku kohta,
- mitmeaastase finantsraamistikuga, milles lepivad kokku Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon ning mis reguleerib teatava ajavahemiku jooksul kululiikide kaupa ELi eelarve arengut,
- nõukogu ja parlamendi vastu võetud finantsmäärusega, milles on kehtestatud eelarve koostamise, täitmise, haldamise ning auditeerimise eeskirjad.

Kuidas eelarve üle otsustatakse?

Komisjoni, parlamendi ja nõukogu roll ning volitused on eelarve üle otsustamisel erinevad.

Esiteks võtab nõukogu vastu mitmeaastase finantsraamistiku, olles saanud selleks enne nõusoleku Euroopa Parlamendilt, kes otsustab oma liikmete häälteenamusega. Mitmeaastane finantsraamistik kestab vähemalt viis aastat ja selles on kehtestatud iga rubriigi maksimaalne suurus (ehk „ülempiir“). Iga aasta eelarves tuleb nendest ülempiiridest kinni pidada.

See võimaldab teha pikaajalisi kulukavasid, kuid tagab samas eelarve paindlikkuse.

Viimati vastu võetud mitmeaastane finantsraamistik hõlmab seitsme aasta pikkust ajavahemikku (2007–2013).

Volinik Janusz Lewandowski arutab Euroopa Parlamendis eelarveküsimusi.

Lissaboni lepingu kohaselt vältab eelarvemenetlus 1. septembrist 31. detsembrini.

LÜHIKOKKUVÕTE

ELi eelarve üle tehtavad otsused on igas etapis demokraatlikud

Kõigepealt peab eelarve saama igal aastal Euroopa Parlamendi ja nõukogu heakskiidu, kuid peaaegu iga meetme elluviimiseks on vaja ka õigusakti. Selleks tuleb võtta vastu õiguslik alus, mille kohta teeb ettepaneku komisjon ja mille kiidab heaks seadusandja, kelleks on kas nõukogu üksi või sageli koos parlamendiga.

Komisjoni, parlamendi ja nõukogu roll ning volitused on eelarve üle otsustamisel erinevad.

Komisjoni eelarveprojekt

Kõik ELi institutsioonid ja asutused koostavad enne 1. juulit sisemenetluse kohaselt eelarveprojekti jaoks oma prognoosi.

Seejärel võtab komisjon need prognoosid kokku ning koostab eelarveprojekti, mis esitatakse 1. septembriks nõukogule ja Euroopa Parlamendile. Tegelikult esitab komisjon esitada eelarveprojekti aprilli lõpuks või mai alguseks.

Eelarve lugemine nõukogus

Nõukogu võtab eelarveprojekti, sealhulgas muudatuste kohta (kui neid on) vastu oma seisukoha ning teavitab sellest 1. oktoobriks Euroopa Parlamenti. Nõukogu teavitab Euroopa Parlamenti ka põhjustest, mis viisid seisukoha vastuvõtmiseni.

Eelarve lugemine parlamendis

Seejärel on parlamendil 42 päeva, et eelarve oktoobris toimival lugemisel vastu võtta või saata see koos oma muudatustega tagasi nõukogule. Nõukogu võib 10 päeva jooksul muudatused heaks kiita ja eelarve vastu võtta.

Lepituskomitee

Juhul kui nõukogu ei kiida parlamendi muudatusi heaks, moodustatakse lepituskomitee, mis koosneb nõukogu liikmetest või nende esindajatest ja võrdsest arvust Euroopa Parlamendi liikmete esindajatest. Lepituskomitee ülesandeks on leppida 21 päeva jooksul kokku ühises tekstis.

Pärast seda, kui lepituskomitee on novembri alguseks ühises tekstis kokku leppinud, on nõukogul ja parlamendil 14 päeva, et see heaks kiita või tagasi lükata. Isegi kui nõukogu ühise teksti tagasi lükkab, võib parlament eelarve vastu võtta.

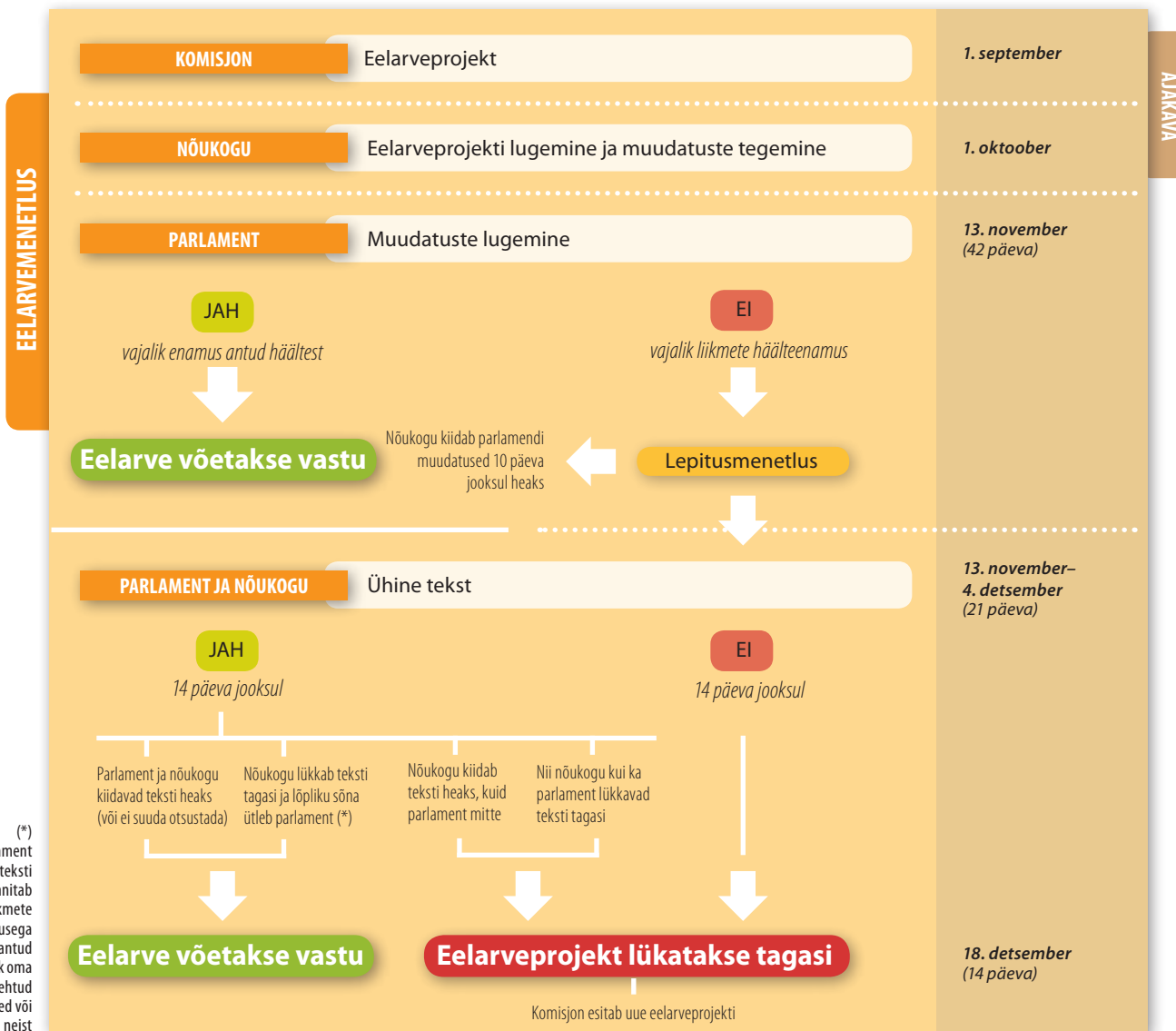
Juhul kui kas nõukogu või parlament lükkab ühisprojekti tagasi ja kumbki neist ei suuda otsustada, loetakse eelarve tagasilükatuks ning komisjon peab esitama uue eelarveprojekti.

Jerzy Buzek, Euroopa Parlamendi president 2009.–2011. aastal.

Kui eelarvet ei ole eelarveaasta alguseks lõplikult vastu võetud, võib igal kuul kulutada kuni 1/12 eelmise eelarveaasta assigneeringute summast.

Eelarveprojekti **kirjalike muutmissetpanekute** (mis esitatakse uute andmete teatavaks saamisel enne eelarve vastuvõtmist) ja **paranduseelarvete** (mis esitatakse vältimatute, erandlike ja ettenägematute asjaolude puhul pärast eelarve vastuvõtmist) vastuvõtmise puhul kehtib sama kord.

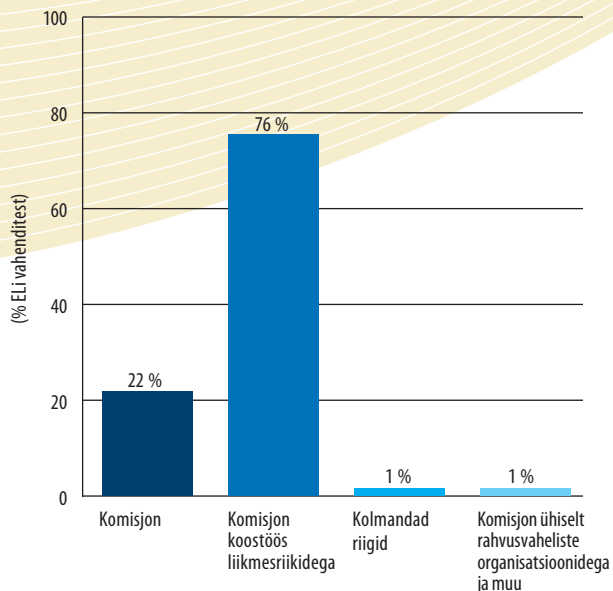
(*) S.t parlament kiidab ühise teksti heaks ja kinnitab seejärel (liikmete häälteenamusega ning 3/5 antud häältest) kõik oma lugemisel tehtud muudatused või osa neist

Kuidas raha kulutatakse ja kuidas seda kontrollitakse?

Vastutus eelarve haldamisel

Lõplik vastutus eelarve täitmise eest lasub Euroopa Komisjonil. Tegelikult haldatakse lõviosa ELi eelarvest (umbes 76%) **koostöös liikmesriikidega**. Selle korra kohaselt haldavad kulusid pigem liikmesriikide ametiasutused kui komisjon. Selleks, et oleks võimalik tagada, et kõnealuseid vahendeid haldatakse nõuetekohaselt ja kooskõlas kehtivate eeskirjadega, on kehtestatud terve rida järelevalvemeetmeid.

Kes haldab ELi vahendeid?

Juhtmõte

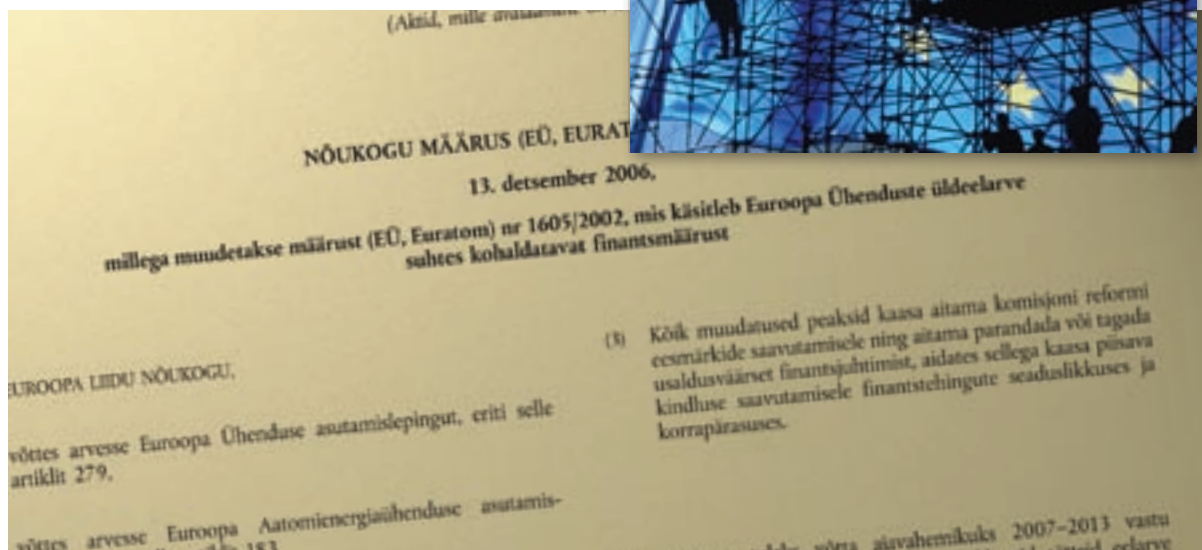
ELi eelarvet tuleb täita kooskõlas **usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega**. See tähendab lihtsalt seda, et need, kes raha haldavad, peavad tegema kõik selleks, et kasutatud rahast tõuseks võimalikult palju tulu. Selleks tuleb rangelt järgida kõiki õigusakte ning hinnata korrapäraselt nende täitmist.

Komisjon peab tagasi nõudma summad, mis on vea, eeskirjade eiramise või tahtliku pettuse tõttu alusetult välja makstud. ELi finantshuvide kaitse eest vastutavad ka liikmesriigid. Selleks teevad nad koostööd komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti OLAFiga, kes viib läbi juurdlusi võimalike pettusejuhtumite üle ning aitab muuta ELi õigusaktid pettusi välistavaks.

Tegevuspõhine eelarvestamine

Selleks, et oleks selgem, millega EL tegeleb, kui palju sellele raha kulutatakse ja mitu inimest selle nimel töötab, on ELi eelarve jagatud kolmekümne üheks poliitikalvaldkonnaks. Iga poliitikalvaldkond on omakorda jagatud väiksemateks osadeks, et näidata, milliseid eri meetmeid selle raames rahastatakse ja kui palju kulub neile nii raha kui ka inimressursse (näiteks metsakait-

semetmeid rahastatakse keskkonnapoliitika rubriigist). Sellist eelarve ülesehitust nimetatakse tegevuspõhiseks eelarvestamiseks.

Kulutusi reguleerivad eeskirjad

Praegu ELi vahendite kasutamist reguleerivad põhieeskirjad on esitatud **finantsmääruses**. Seda täiendavad **rakenduseeskirjad**, milles on üksikasjalikult selgitatud, kuidas finantsmäärust tuleb kohaldada.

Peale selle on iga programmi käivitamiseks – välja arvatud väga üksikutel erandjuhtudel – vaja heakskiitvat õigusakti ehk **õiguslikku alust**, mis annab loa vahendite eraldamiseks. Õiguslikus aluses on esitatud vastava meetme eesmärk ja maksumus ning sageli kehtestatud ka mitmeaastased kulupiirangud.

Eelarve haldamine, audit ja sisekontroll

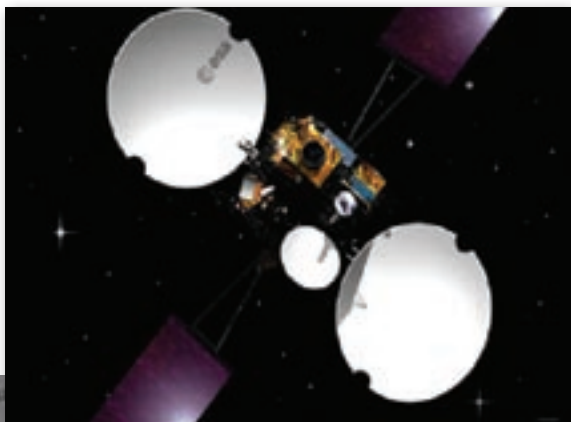
Komisjoni poolt haldavad ELi programme ja meetmeid eri valdkondadega tegelevate osakondade (ehk „peadirektoorate”) töötajad, kes peavad vajaduse korral sidet oma ametivendadega liikmesriikides.

Komisjoni iga talitus nimetab ühe oma töötajatest (tavaliselt peadirektori) eelarvevahendite käsutajaks, kellele tuleb kanda täielikku ja lõplikku vastutust oma valitsusalas tehtud tehingute eest, kuid muidugi saab ka kõiki teisi ELi töötajaid nende tegude eest distsiplinaarselt ja rahaliselt karistada.

Sisekontrolli kindlustavad selged nõuded, juhtkonnapoolne eel- ja järelkontroll, riskianalüüsil põhineva

sõltumatu siseauditi teostamine ning korrapäraste tegevusaruannete esitamine volinikele.

Alates 2002. aastast esitavad kõik komisjoni talitused komisjoni liikmetele iga-aastase tegevusaruande, et kirjeldada oma saavutusi kõnealusel aastal ja teha ettepanekuid võimalike puuduste kõrvaldamiseks. Seejärel saadetakse kokkuvõtlik aruanne parlamendile ja nõukogule. Nimetatud aruanne on muutunud üheks olulisematest dokumentidest, millele kontrollikoda tugineb iga-aastase kinnitava avalduse andmisel ELi vahendite kasutamise kohta.

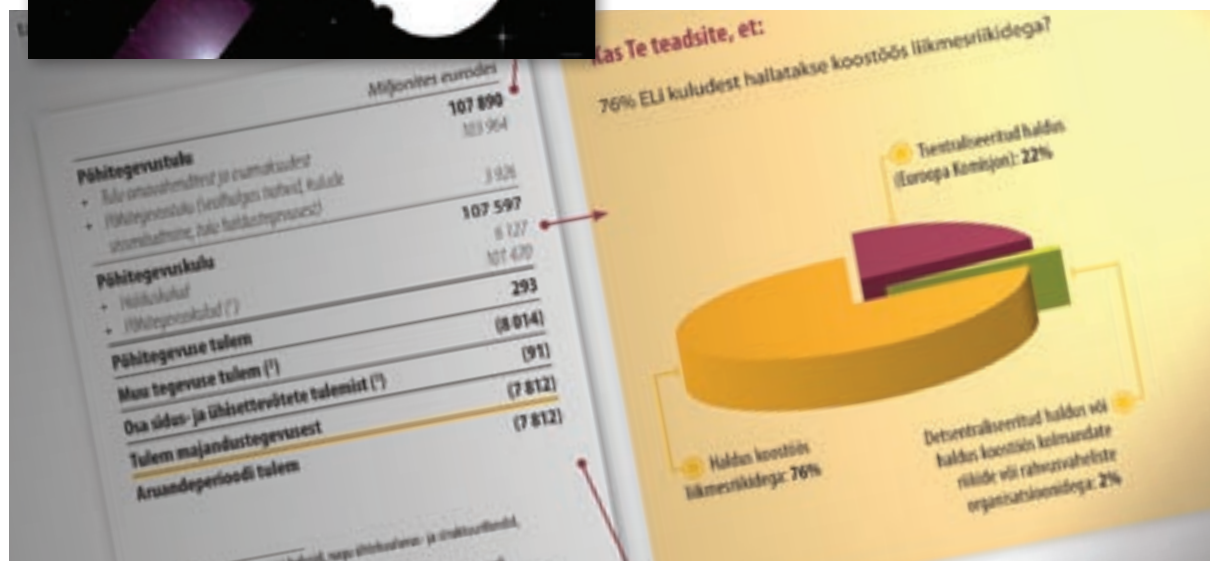

Kuidas komisjon makseid sooritab?

Komisjonil on pangakontod liikmesriikide riigikassades, keskpankades ja kommertspankades ning ta osaleb SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication) võrgus. Kõik maksekorraldused ja nendega seonduvad teated saadetakse elektroonilisel teel ja krüpteeritud kujul ning kodeeritud autentimisvõtmega.

Komisjon suhtleb üle 300 000 kolmanda isikuga, kellega on peamiselt toetusesaajad, tootetarnijad ja teenuseosutajad. Et neid tehinguid hallata, kasutab ta iga kolmanda isiku puhul, olenemata sellest, kas tegu on eraisiku või äriühinguga, nn elektroonilist juriidilise isiku faili (Legal Entity File – LEF). Enne makse tegemist tuleb juriidilise isiku fail kinnitada ja valideerida.

EL jälgib oma põllumajandustoetuste kasutamist kaugseire abil (projekt MARS – Monitoring Agriculture through Remote Sensing)

Kuidas ja kellele antakse aru raha kasutamisest?

ELi raamatupidamisarvestuse ja aruandluse kaks tahku

ELi raamatupidamisarvestus koosneb kahest osast: a) **eelarve raamatupidamisarvestusest** (kus on üksikasjalikult kajastatud eelarve täitmine) ja b) **üldisest raamatupidamisarvestusest** (mida kasutatakse bilansi ja majandustulemuste aruande koostamiseks).

Eelarve raamatupidamisarvestus põhineb veidi muudetud kujul kassapõhisel raamatupidamisel, mis tähendab, et tehingud (tulud ja kulud) kirjendatakse siis, kui raha välja makstakse või saadakse.

Kontrollikoja president Vitor Manuel da Silva Caldeira ja Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso.

Juhtmõte

ELi raamatupidamisaruanne avaldatakse igal aastal ja selle välisauditi teostab kontrollikoda. Lõpliku hinnangu ehk „heakskiidu“ annab eelarvele parlament, võttes seejuures arvesse nõukogu soovitusi.

Üldises raamatupidamisarvestuses (ehk pearaamatus) kasutatakse kõigi eelarveaasta jooksul saadud tulude ja kantud kulude kajastamiseks kahekordse kirjendamise meetodit. Üldise raamatupidamisarvestuse põhjal koostatakse majandustulemuste aruanne ning varade ja kohustuste bilanss, et kajastada igal aastal ELi finantsolukorda 31. detsembri seisuga.

Eelarve täitmist käsitlevad aruanded

Komisjon avaldab kord kuus oma veebilehel andmeid eelarve täitmise kohta. Need igakuised aruanded näitavad, kuidas raha tegelikult kulutatakse. Kirjeldatakse eelarve iga peatükki ja poliitikavaldkonda. Vastavatel talitustel on andmed ka iga nädala kohta. Iga-aastases hindamisaruandes antakse ülevaade aasta jooksul tehtud hindamiste tulemustest ja kavandatavatest järelmeetmetest.

Komisjon avaldab ka Euroopa ühenduste **raamatupidamise aastaaruannet**, mis hõlmab eelarve täitmist käsitlevaid konsolideeritud aruandeid ja bilanssi. Raamatupidamise aastaaruande koostamisel järgitakse **avalikule sektorile mõeldud rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid** (IPSAS) ning konsolideeritakse kõigi ELi institutsioonide ja asutuste, samuti enamiku ametite aruanded.

Pärast seda, kui kontrollikoda on teinud esialgse raamatupidamisaruande eelauditi, kiidab komisjon heaks lõpliku raamatupidamisaruande ning saadab selle eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavatele institutsioonidele, s.t Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

1. jaanuaril 2005 astus komisjon otsustava sammu oma raamatupidamise moderniseerimiseks, minnes kassapõhiselt raamatupidamiselt üle **tekkepõhisele**. Tekkepõhine raamatupidamine annab ELi varadest ja kohustustest täieliku ülevaate, kuna ta kajastab tehinguid siis, kui need aset leiavad (mitte ainult raha laekumise või väljamaksmise ajal). Tänu sellele on poliitikutel, eelarvekontrolliasutustel, ELi vahendite haldajatel ja kodanikel nüüd võimalik kasutada täpsemaid finantsandmeid, mis on esmatähtis liidu vahendite tõhusaks haldamiseks ja kontrollimiseks.

Välisaudit

Lisaks korrapärasele siseauditile ja -kontrollile tehakse ELi raamatupidamise aastaaruande ja vahendite kasutamise kohta ka sõltumatu välisaudit, mida teostab kontrollikoda. Kontrollikoda koostab parlamendile ja nõukogule aastaaruande ning esitab koos sellega **kinnitava avalduse** vormis oma arvamuse järgneva kohta:

- raamatupidamisarvestuse usaldusväärsus (s.t nõuetekohasus);
- selle aluseks olevate tehingute (s.t laekunud tulu ning tehtud maksete) seaduslikkus ja kooskõla eeskirjadega.

Euroopa Parlament annab ELi eelarvele heakskiidu.

Komisjoni aruandekohustus Euroopa Parlamendi ees

Pärast kontrollikoja aastaaruande avaldamist ja lõpliku raamatupidamise aastaaruande esitamist saadab nõukogu parlamendile oma soovitusel. Euroopa Parlament teeb nende põhjal otsuse komisjoni tegevuse kohta kõnealusel eelarveaastal. Kui ta on arvamusel, et komisjon on täitnud ELi eelarvet nõuetekohaselt, annab ta sellele oma **heakskiidu**.

Heakskiitmise käigus soovib parlament sageli komisjonile vajalikke järelemeetmeid. Komisjon omalt poolt otsustab, kuidas neid soovitusi täita, ning teatab sellest parlamendile ja nõukogule.

Täiendav teave ELi eelarve ja finantsplaneerimise kohta:

ELi eelarve:

<http://ec.europa.eu/budget/index.htm>

(inglise, prantsuse ja saksa keeles)

Euroopa Komisjoni eelarve peadirektoraat:

http://ec.europa.eu/dgs/budget/index_et.htm

Eelarve ja finantsplaneerimise volinik Janusz Lewandowski:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/lewandowski/index_en.htm

Tagasiside käesoleva brošüüri kohta:

budget@ec.europa.eu

Europe Direct on teenistus, mis aitab leida vastused Euroopa Liitu puudutavatele küsimustele

Tasuta infotelefon (*): 00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Teatud juhtudel ei võimalda mobiilsideoperaatorid helistamist 00 800 numbritele või on need kõned tasulised.

Fotod:

Corbis, kaas ja lk 3, 9; Ingram publishing, lk 3; Euroopa Liit, lk 4, 5 (ECHO/Antoine Lemasson; ECHO/Claire Barrault), 8, 10, 12, 13, 14, 15; GettyImage, lk 7; ESA/J. Huart, lk 9.

Euroopa Liidu kohta saab lisateavet Internetist Euroopa serverist (<http://europa.eu>).

Luxembourg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, 2010

ISBN 978-92-79-14443-1

doi:10.2761/40978

© Euroopa Liit, 2010

Paljudamine on lubatud allikale viitamisel.

Printed in Luxembourg

TRÜKITUD VALGELE KLOORIVABALE PAPERILE

Väljaannete talitus

ISBN 978-927914443-1

9 789279 144431